

ஐந்தாம் அட்டைப்படி பரீட்சைக்கான தயாரிப்பு!

பெண்களின் உடைக்கட்டுப்பாடு

[பெண்ணைத் துய்ப்பொருளாய்க் கருதி ஊடகங்கள் வணிகம் செய்வதாய்க் குற்றம் சாட்டும் பெண்ணியவாதிகள், வம்புக்கு இழுக்கும் வாசகங்கள் கொண்ட பி - ஷர்ட்டுகளை அணியும் பெண்களை ஏன் கண்டிப்பதில்லை? மாறாக, எதையும், எப்படியும் உடம்பு து பெண்ணின் உரிமை என்றல்லவோ வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள்? பணியன்களிலும், பி - ஷர்ட்டுகளிலும் வம்புக்கு இழுக்கும் இந்த வாசகங்களைப் பபிக்கும் ஆண் அருவரூப்பான முறையில் எதிரொலிக்கவே செய்வான்.

அவன் என்ன இடிக் காமல் விலகிப் போகட்டும்? அவன் இடிப்பான் அல்லது அசிங்கமாய் ஏதனும் விமர்சிப்பான் என்பதற்காக நான் ஏன் உடையணியும் உரிமையை விட்டாக் கொடுக்க வேண்டும்? எனும் பெண்ணின் பதில் களே வியில் அசட்டத்தனமே ததும் புகிறது.

பெண்களுக்கு வடிக் உணர்வுகள் பதோதிக் கபபட்டு வந்துள்ளது அவர்களது நன்மையை உத்தேசித்தே எனப்பதைப் பெண் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அண்மையில் ஒரு கட்டுரையில், பெண்களின் உடகைக்கட்டுப்பாடு பெண்களின் மீ தான தாக் குதல் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அரகைகுறை ஆடகைகளோ ஆண்களின் பலவீனத்தின் மீ தான தாக் குதலே என்பதை நாம் உணர வேண்டும்!]

பெண்கள் கண்ணியமாக உட்கு வணேட்டும் எனும் அண்மைக்காலக் கபிக் குரலைப்

பெண்கள் கண்ணியமாக உட்கு வணேட்டும் எனும் அண்மைக்காலக் கபிக் குரலைப்
பெண்ணுரிமைவாதிகள் பெண்களின் உரிமைகளுக்கு எதிரான தலையை டு எனப்பதாய்ப்
பதில் குரல் எழுப்பி வருகிறார்கள்.

ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் உட்குக்கும் உடையும், பாணியும் தனிப்பட்ட
உரிமைதான். ஆனால், இங்கு மட்டுமல்லாது வேறு சில நாடுகளிலும் பெண்களின்
உட்கைகள் பற்றி மட்டுமே கருத்துகள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. இதனை
ஓரவகுசனை என்று பெண்ணியவாதிகள் கருதுகிறார்கள். ஆனால், காரணங்களை
ஓராதலைபபட்சமற்று ஆராய்ந்தால், பெண்கள் இந்த உட்கை கட்டப்பாட்டை எதிர்க்க
மாட்டார்கள்.

இயல்பில் ஆண் மூரட்டுத் தசவலிமையில் பெண்ணைக் காட்டிலும்
உயர்ந்தவனாகவும், மனவலிமையில் பெண்ணைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவனாகவும்
படகை கப்பட்டிருக்கிறான். பெண்ணின் உடல் சார்ந்த வலுவின்மையை ஆண்
தனக்குச் சாதகப்படுத்திக் கொண்டு அவளை வெற்றி கொள்வதைப் பெண் எவ்வாறு
நியாயமென்று ஒப்புக்கொள்ள மாட்டாளோ, அவ்வாறே மனம் சார்ந்த தனது
வலுவின்மையைப் பெண் சீண்டு வது கபிடாது என்று நின்கைகவும், அது
பெண்ணுரிமை என்பதை மறுப்பதற்கும் ஆணுக்கு உரிமை உண்டு.

ஓருவர் எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமை பிறருக்கும் - ஏன்? தனக்கேயும் கபிடத்தான் -
தீமையை யும் போது அதனை கவிட வேண்டிய பொறுப்பும் அறிவும் ஓருவருக்கு
இரக்க வேண்டும். அண்மைக்காலமாய்ப் பெண்களில் சிலர் - நல்ல வேளை! சிலர்தான்!
அருவருக்கத்தக்க முறையில் வெளிப்பாடாய் உட்கு கத்தலைபட்டாள் ளார்கள்.

இவர்களில் சிலர் அணியும் பணியின்களிலும், பி - ஷரட்டுகளிலும் உள்ள வாசகங்களை
இங்கே எடுத்து எழுதி, இந்தக் கண்ணியமான நாளிதழின் பக்கத்தை மாசுபடுத்த
விரும்பவில்லை. வம்புக்கு இழுக்கும் இந்த வாசகங்களைப் பபிக் கும் ஆண்
அருவரூபான முறையில் எதிரொலிக்கவே செய்வான். அவன் என்ன இபிக் காமல்
விலகிப் போகட்டும்? அவன் இபிப்பான் அல்லது அசிங்கமாய் ஏதனும் விமர்சிப்பான்
என்பதற்காக நான் ஏன் என் உட்கையணியும் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்?
எனும் பெண்ணின் பதில் களே வியில் அசட்டுத்தனமே ததும் புகிறதது. பெண்களுக்கு
வெடிக உணர்வுகள் போதிக் கபட்டது வந்ததுள்ளதது அவர்களது நன்மையை

உத்தேசித்தே என்பதபைப் பணை புரிந்துகொள்ள வணைடும் .

பழயைன என்பதறகாக எல்லாக் கட்டுப்பாடுகளையும் துறப்பதோ அல்லது புதியவை என்பதறகாக அனதைத்துச் சூதந்திரங்களையும் "பணை விடுதலை" என்பதன் பெயரால் ஏற்பதோ புத்திசாலித்தனம் ஆகாது.

பணைகள் தமது கண்ணியம், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நடு நின்று சிந்தித்துப் பழயைன, புதியன ஆகிய இரண்டுக்கும் இடபைபட்ட ஓர் அறிவாரந்த நிலயை எட்க வணைடும் . கொள்ள வணைடியவற்றைக் கொள்ளவும் தள்ள வணைடியவற்றைத் தள்ளவும் அவள் அறிய வணைடும் .

பணைணதைத்துய்பொருளாய்க் கருதி ஊடகங்கள் வணிகம் செய்வதாய்க் கூற்றம் சாட்டும் பணைணியவாதிகள் , வம்புக்கூ இழுக்கும் வாசகங்கள் கொண்ட பி - ஷர்ட்டுகளை அணியும் பணைகளை ஏன் கண்டிப்பதில்லை? மாறாக, எதயையும் , எப்படியும் உட்ப்புது பணைணின் உரிமை என்றல்லவோ வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள் ?

எனிணும் , செய்யும் பணிக் கறேப், வசதியான உடகளைத்தான் பணை அணிய வணைடும் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது . எந்தப் பணியிலும் பணை அமரத்தப்படும் இந்நாளில் அவள் சலேதைான் கட்ட வணைடும் என்பது சரியன்று . சலேவை வசதிக் கூறவைவானது . விரைந்து நடக்கவும் , பரேந்தபைப் பிபிக் கவும் , பலவறே ஆபத்துகள் இன்று பணைகளைத் துரத்தும் நிலயைல் சட்டனென்று ஓடவும் காலசராய் / ஜீன்ஸ்தான் ஏற்றது . சலேவை காலவை வாரிவிட்டுவிடும் . நான் சலேவை வரவதலைலாம் இதுதான் - அணியும் உடை எதுவாக இருந்தாலும் அதகைக் கணைணியமான முறயைல் பணைகள் அணிய வணைடும் . புதினெட்டு முழப்புடவயையும் கணைணியக் கூறவைவான முறயைல் உட்குக் கலாம்தான் !

பலநாளும் முன்பு, பணைகளுக்கான ஓர் ஆங்கில இதழில் அதன் ஆசிரியை, பணைகளின் எறிபந்து / கட்டபைபந்து விளயைாட்குக் கூ ஆணைகளின் கட்டடம் அலமைதேவதயையும் , பணைகள் விளயைாட்கையில் ஆபாசமான விமர்சனத்துடன் அவர்கள் ஊளை இடவதயையும் பற்றி அங்கலாய்த்துக் கட்டூரை எழுதியிருந்தார் . உறப்புக்கள் வளைத்திரியும் வணைணம் உடயைணிந்து கூதித்தால் அப்படித்தான் எதிரொலிப்பார்கள் .

அண்மையில் ஒரு கட்டுரையில், பண்களின் உடகை கட்டுப்பாடு பண்களின் மீ தான தாக் குதல் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அரகைகூறகை ஆடகைகளோ ஆண்களின் பலவீனத்தின் மீ தான தாக் குதலே என்பதை நாம் உணர வேண்டும்! அதே கட்டுரையின் ஓரிடத்தில், "உழகைகும் வரக்கூட பண்கள் தங்கள் உடகைகைக் கால்கள் திரிய, தக்கிச் சரூகிக் கொண்டால் தான் வலை சய்ய முடியும்".

நம் நாட்டில் வயலில் உழகைகும் பண்களும், கட்ட வலை சய்யும் பண்களும் இதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு. இந் தப் பண்கள் தான் பாலியல் கொடுமகைகைக் கு அதிகமாக ஆளகிறார்கள்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. கண்கட்டான நிலை என்பது இதுதான். இது ஆண்களின் பொதுவான, மாறாத மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது.

பண்ணுரிமை என்பதைத் தவறாய்ப் புரிந்துகொண்டுள்ளவர்களின் கருத்து என்னவெனில், "பண்கள் எப்படி வளிப்பாடாக உடுத்துக் கொண்டாலும், ஆண் அதனால் பாதிப்பு அடகைக் கட்டாது. அவன் கண்ணியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்" என்பதேயாகும். பல ஆண்கள் பரிதும் முயன்று அப்படித் தான் வலுக் கட்டாயமாகக் கண்ணியம் காக்கிறார்கள். இல்லையெனில், ஒரு பண்கட்ட வீட்டு வாசற்படியைத் தாண்ட முடியாது! ஆனால், வறூ பலரால் தங்கள் இயல்பை வல்ல முடிவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் படகைக் கட்ட விதம் அப்படி! அவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்றும், ஆபாசமாக உடுக்கும் பண்களை விமர்சிக்கவோ அவர்களையைச் சீண்டவோ கட்டாது என்றும் கற்றுவது "நாய் தன் வாலை நிமிர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்" என்று சொல்வதற்கு ஒப்பானதே.

ஆபாசப் படங்களால் அனதைத்துப் பக்கங்களையும் நிரப்பிப் பண்கீண்டலை ஆண்களிடம் துண்டிவிட்டுவிட்டு, பண்கீண்டலால் உயிர்தீக்க நரேந்த சரிகாஷா பற்றி மாயந்து மாயந்து கட்டுரை எழுதி நின்வைநாள் கொண்டாடும் ஏடுகளும், ஆபாச ஆட்டங்கள் நிறைந்த திரைப்படங்கள், தொலகைக் காட்சித் தொடர்களதைத் தயாரிப்பவர்களும் நகைச்சுவையின் பெயரால் ஆபாசமாகப் பதிலகைகும் களேவி - பதில் ஆசிரியர்களும் மலிந்துகொண்டு வரும் இந்நாளில் பெற்றோர்க்கும், கல்விக் கட்ட ஆசிரியர்க்கும் உள்ள பொறுப்பு மகத் தானது. அவர்களும் பொறுப்புணர்ந்து சய்யப்பட்டால் ஓரளவுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

கூழந்தகைகைப் பெறுவதோடும் பபிக் கவைப்பதோடும் பெற்றோர்களின் கடமை முடிந்ததுவிடுவதில்லை. நற்போதகைகளின் மபிலம், நல்ல கபிடகைகளாகக் கூழந்தகைகை வைரத்து நாட்டுக்குத் தர இயலாதவர்கள் பெறாமலிருத்தலேமலே.

நன்றி: ஜோதிலால் கிரிஜா, தினமணி

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□!

Thursday, 28 August 2008 07:31
